

Guidelines for Developing Teachers' Professionalism in the Digital Age under The Phichit Primary Educational Service Area Office 1

Pensuda Hirankerd^{1*} Samran Mejang² and Sathiraporn Chaowacha²

¹ M.Ed. (Educational Administration) program, Faculty of Education Naresuan University, Thailand

² Department of Educational Administration and Development, Faculty of Education Naresuan University, Thailand

* Corresponding author. E-mail: p.d.hirankerd@gmail.com

ABSTRACT

This research article aims to (1) study teachers' professionalism in the digital age, and (2) guidelines for teachers' professional development in the digital age under the Phichit Primary Educational Service Area Office 1. The teachers under the Phichit Primary Educational Service Area Office 1, in the academic year 2023, there were 930 people population. The sample size was determined using the Krejcie & Morgan tables to be 274 people, and the sample was selected using stratified random sampling, according to the proportion of teachers in each district. The instrument used in the research are Questionnaire on teachers' professionalism in the digital age under the Phichit Primary Educational Service Area Office 1. Data was analyzed using mean and standard deviation. The key informant was composed of 5 experts who had knowledge and expertise in educational technology. Interviews were used to collect data that was analyzed using content analysis. According to the research, 1) teachers' professionalism in the digital age has been found. There is a high level overall. In regard to professional ethics, it is at the highest level. Information technology has the lowest average. However, it remains at a high level. 2) Guidelines for developing teachers as professional teachers in the digital age. Educational Service Area Office and school directors must focus on assisting teachers in developing their knowledge and skills. By promoting changes in concepts from the original framework and promoting thinking skills which must rely on policies from executives and related agencies, in addition, teachers are encouraged to access digital technology for use in organizing learning. Promoting media application skills and creating a digitally supportive learning environment is important for both teachers and learners, and cultivating morality and ethics to be able to live happily and sustainably in society.

Keywords: Development Guidelines, Teacher Professionalism, Digital Age

แนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

เพ็ญสุตา หิรัญเกิด^{1*} สำราญ มีแจ้ง² และ สติพร เขาวนชัย²

¹ หลักสูตร กศ.ม. (การบริหารการศึกษา) คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ประเทศไทย

² ภาควิชาบริหาร วิจัย และพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์ ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: p.d.hirankerd@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู และ (2) แนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 โดยประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 930 คน โดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางเครจชีและมอร์แกน ได้จำนวน 274 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของครูแต่ละอำเภอ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถามความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 5 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก โดยด้านจรรยาบรรณวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด แต่ยังอยู่ในระดับมาก 2) แนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู คือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาผู้บริหารสถานศึกษาต้องมุ่งทำให้ครูพัฒนาตนเองในด้านความรู้และทักษะ โดยการส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดจากกรอบเดิม และการส่งเสริมทักษะการคิด อีกทั้งยังต้องส่งเสริมให้ครูเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ และการพัฒนาทักษะการประยุกต์ใช้สื่อ การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่สนับสนุนดิจิทัล นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ครูและนักเรียน และการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมเพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขอย่างยั่งยืนเช่นกัน

คำสำคัญ: แนวทางการพัฒนา, ความเป็นครูมืออาชีพ, ยุคดิจิทัล

© 2024 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน มีความผันผวนความไม่แน่นอนความซับซ้อนและความคลุมเครืออย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และการเมืองที่เรียกกันว่า โลกยุคพลิกผัน จึงเป็นความท้าทายของการจัดการศึกษาซึ่งเป็นกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ให้สามารถรับมือกับความพลิกผันของโลกในยุคปัจจุบันและอนาคตได้ การจัดการศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้อย่างเพียงพอ การจัดการศึกษาควรเป็นการบ่มเพาะทักษะ สมรรถนะ หรือผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ที่สำคัญในโลกยุคพลิกผัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2565) อาจกล่าวได้ว่า ครูเป็นบุคคลที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการขับเคลื่อน มีบทบาทที่จะพัฒนาเด็กและเยาวชนของชาติ โดยครูเป็นทั้งผู้ให้ที่ทำหน้าที่ในการให้ความรัก ให้ออกาส ให้ความรู้ อบรมสั่งสอน รวมทั้งการประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีเพื่อให้ศิษย์เป็นคนดี คนเก่ง ถึงแม้ว่าปัจจุบันในสภาพสังคมจะเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ที่เปลี่ยนแปลงไป ด้วยบริบทต่างๆ มากมาย ครูยังคงเป็นสัญลักษณ์บุษนิยบุคคลที่สำคัญในการเป็นผู้ให้ความรู้ประสิทธิ์ประสาทสรรพมวลวิชาให้แก่ศิษย์เสมอมา (ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และ นักรบ หมีแสน, 2561) ความเป็นครูมืออาชีพตามเกณฑ์การปฏิบัติงานประกอบด้วยความเป็นครูมืออาชีพ การสอน ความรู้และความสามารถ การปรับตัวและมีมนุษย์สัมพันธ์ ความรับผิดชอบ

การรักษาวินัยในตนเอง นอกจากนี้ต้องมีความรักและศรัทธาในวิชาชีพครู มีความเชื่อ ความคิดที่ถูกต้อง ดีงาม และสร้างสรรค์เกี่ยวกับมนุษย์และการเรียนรู้ ต้องมีความรู้ความเข้าใจในผู้เรียนและสังคม และตามที่ Sharma (2018) กล่าวว่า องค์ประกอบของความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล จากการศึกษา Teacher in a Digital Era ว่าประกอบด้วย 6 ด้าน และดังที่ (ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย, 2563) ได้กล่าวว่า การเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ต้องอาศัยระยะเวลา เพื่อให้เกิดประสบการณ์จากการถ่ายทอด เกิดจากการเลียนแบบ การทำซ้ำ การคิดใหม่จากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่ง หรือเป็นกลุ่มคณะที่สามารถขยายออกได้เป็นวงกว้าง ทำให้เกิดการพัฒนายอย่างต่อเนื่องจากรุ่นสู่รุ่น มีการสร้างมิติใหม่ ที่สามารถสะท้อนความคิดองค์ความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ร่วมกัน หรือแม้แต่ผู้บริหารสถานศึกษาก็ต้องมีความเป็นมืออาชีพในการบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล (สธิพร เขาวนชัย, 2566) อีกทั้งเทคโนโลยีดิจิทัลนั้นเป็นเครื่องมือสำคัญของการขยายโอกาส และสร้างความเท่าเทียมทางการศึกษาให้เกิดขึ้นได้ ผ่านแนวคิด (Open Education) เช่น ระบบคลังบทเรียนออนไลน์แบบเปิด หรือ (Massive Open Online Courses) (MOOC) ซึ่งสามารถเรียนรู้ออนไลน์ผ่านบทเรียนต่างๆ ทั่วโลกได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งเทคโนโลยีดิจิทัลอาจกลายเป็นตัวแปรสำคัญของการเปลี่ยนแปลงโลกการศึกษาได้ เพราะฉะนั้นครูจึงจำเป็นต้องมีทักษะทางดิจิทัล เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ ตลอดจนบ่มเพาะสมรรถนะด้านดิจิทัลที่จำเป็นให้กับผู้เรียน ให้สามารถใช้ประโยชน์จากดิจิทัลได้อย่างเท่าทัน ปลอดภัย และมีประสิทธิภาพ (สำนักเลขาธิการสภาการศึกษา, 2565)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ได้กำหนดทิศทางการพัฒนาการศึกษาในพันธกิจที่ 3 พัฒนาข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีสมรรถนะการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แสดงให้เห็นว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 มีความต้องการที่จะให้ครูมีความเป็นครูมืออาชีพ และพันธกิจที่ 4 ประสานส่งเสริมพัฒนาคุณภาพสถานศึกษาขั้นพื้นฐานให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ สู่เป้าหมายคุณภาพผู้เรียน และจากผลการวิจัยของ (ชานนท์ คำปิวทา และ คณะ, 2566) พบว่า ครูก็ยังเป็นหลักในการจัดการเรียนรู้ให้นักเรียน ถ้าครูมีความเป็นครูมืออาชีพคือมีความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลแล้ว ก็จะส่งผลให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ได้

จากที่กล่าวมานั้น จะเห็นได้ว่าการพัฒนาความเป็น “ครูมืออาชีพ” จะต้องอาศัยความรู้ความสามารถในวิชาชีพ และวิชาที่จะสอนอย่างถ่องแท้ เชี่ยวชาญและเหนือสิ่งอื่นใดต้องมีความรู้ ความเข้าใจเรื่องธรรมชาติและพัฒนาการของมนุษย์เป็นอย่างดี เพราะการรู้จักและเข้าใจผู้เรียนจะช่วยให้ครูสามารถเลือกเทคนิควิธีการสอนได้อย่างเหมาะสม สอดคล้องกับความสามารถ ความถนัด ความสนใจของผู้เรียนอันจะช่วยให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายได้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 เพื่อค้นพบข้อมูลเชิงประจักษ์ในการพัฒนาแนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ให้เหมาะสมกับบริบทของภารกิจที่มีความจำเป็นในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 และนำผลวิจัยไปใช้ในการวางแผน ปรับปรุงพัฒนาครูให้มีความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1
2. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบผสมผสาน (Mixed Method) เป็นการนำวิธีวิจัยทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 930 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 274 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) และเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสัดส่วนของครูแต่ละอำเภอ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในขั้นตอนนี้ เป็นแบบสอบถามความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ ระดับการศึกษา กลุ่มอำเภอ ประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งปัจจุบัน ลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และ ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 จำนวน 35 ข้อ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถาม (Index of Item Objective Congruence: IOC) เท่ากับ 1.00 ทุกข้อ และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha-Coefficient) เท่ากับ .97

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแปลความหมายค่าเฉลี่ยแบบสอบถามของพฤติกรรมความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู เป็นมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00 ความหมาย มีความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50 ความหมาย มีความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ มาก

ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50 ความหมาย มีความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50 ความหมาย มีความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ น้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50 ความหมาย มีความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาแนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

1. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หรือมีผลงานเชิงประจักษ์ในด้านเทคโนโลยี จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีเกณฑ์ในการเลือกผู้ทรงคุณวุฒิ ทั้งผู้บริหารการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา นักวิชาการศึกษา ศึกษาพิเศษ และครูผู้สอน โดยมีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีวิทยฐานะระดับชำนาญการขึ้นไป ซึ่งมีประสบการณ์ ความรู้ ความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัลหรือเทคโนโลยีทางการศึกษา

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

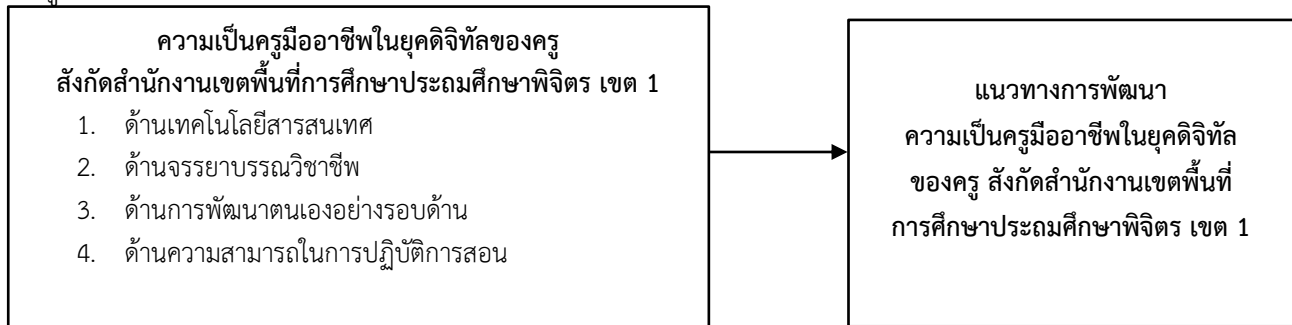
ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์แนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 โดยเลือกจากข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดของแต่ละด้าน ในขั้นตอนที่ 1 มาสร้างแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) จำนวน 4 ข้อ และข้อเสนอแนะอื่นๆ อีก 1 ข้อ

3. การรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้การสัมภาษณ์ผ่านทางโปรแกรมออนไลน์และโทรศัพท์ และนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาสังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียงแบบพรรณนา แล้วสรุปประเด็นเนื้อหาข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร แนวคิดทฤษฎีต่างๆ ที่เกี่ยวกับความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู และได้ทำการสังเคราะห์จนได้กรอบแนวคิดในการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการศึกษาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.27 \pm 0.27$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62 \pm 0.36$) รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการปฏิบัติการสอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.22 \pm 0.33$) และด้านการพัฒนาตนเองอย่างรอบด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.15 \pm 0.35$) สำหรับด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.09 \pm 0.39$)

2. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1

ผลการศึกษาในตอนนี้เป็นข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญโดยใช้คำถามที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดในแต่ละด้าน ทั้ง 4 ด้าน โดยผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลเป็นความเรียงแบบพรรณนา แล้วสรุปประเด็นเนื้อหาข้อมูลด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เพื่อใช้ในการอภิปรายผลการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องมีการสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ โปรแกรม พื้นที่ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรสำหรับครู เนื่องจากทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศต้องอาศัยอุปกรณ์ ความสามารถของโปรแกรม เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสนับสนุนให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จ รวมถึงการให้คำปรึกษาเมื่อครู หรือนักเรียน พบปัญหาทางด้านเทคนิคในการพัฒนาตนเองและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรม เกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอน และจัดการห้องเรียนเช่นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชันเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน การใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและแบ่งปันประสบการณ์ ใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน

ครูต้องร่วมสร้างชุมชนแลกเปลี่ยนเรียนรู้และประสบการณ์ระหว่างครูในโรงเรียน ครูในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกัน หรือต่างพื้นที่กัน เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างครู สร้างพื้นที่ในการแบ่งปันความคิดสร้างสรรค์ ในการจัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลผสมผสานในการจัดการเรียนการสอน การสร้างสภาพแวดล้อมใน

โรงเรียนเพื่อสนับสนุนความคิดสร้างสรรค์ การใช้นวัตกรรม เช่น การให้โจทย์ปัญหาที่ต้องการแก้ไขปัญหาด้านแนวคิดทางนวัตกรรม การเปิดโอกาสในการทดลองและลองผิด ลองถูก

2.2 ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องสร้างความตระหนักและเห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม ในรูปแบบของการสร้างความรู้และความเข้าใจผ่านกิจกรรม การสัมมนา การศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม การสร้างอัตลักษณ์เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนภายในโรงเรียน

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องสนับสนุนการสร้างแหล่งการเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม และการจัดกิจกรรมผ่านกิจกรรมของโรงเรียน การบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน โดยการเปิดโอกาสให้ครูนำความรู้ การศึกษาค้นคว้า หรือการรวบรวมแหล่งความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม มาสร้างเป็นหลักสูตรท้องถิ่น ศูนย์การเรียนรู้ภายในโรงเรียน

ครูต้องเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้นในชุมชน สร้างเครือข่ายกับชุมชนและหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม โดยให้ครูและนักเรียนได้มีประสบการณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่หลากหลาย

2.3 ด้านการพัฒนาตนเองอย่างรอบด้าน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องสนับสนุนกลุ่มครูที่มีความเป็นนวัตกรรม เป็นกลุ่มแรกที่ถูกเลือกให้มาร่วมเป็นต้นแบบในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับเพื่อนครู และมีทัศนคติต่อการพัฒนาตนเองในทางบวก และเปิดโอกาสให้ครูมีกิจกรรมที่สนับสนุนการแบ่งปันประสบการณ์และไอเดียทางการสอน รวมถึงสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีการกำกับติดตามจากผู้บริหาร โดยประเมินจากตัวชี้วัดความสำเร็จ การเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของตนเอง ของผู้เรียน หรืองานที่ได้รับการพัฒนา แล้วนำผลนั้นมาวิเคราะห์ เพื่อพัฒนางานของตนเอง

ครูเตรียมความพร้อมของตนเองทั้งทางด้านการ Reskill, Up skill และการสร้างทักษะใหม่ New Skill ให้กับตนเอง และยังต้องเปิดโอกาสให้ครูได้ลงมือทำ ได้รับประสบการณ์แห่งความสำเร็จ และมีผู้ให้คำปรึกษาช่วยเหลือเมื่อพบปัญหา

2.4 ด้านความสามารถในการปฏิบัติการสอน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต้องนำเทคโนโลยีมาใช้ในการบริหารจัดการและช่วยในการป้อนกลับที่เหมาะสมในยุคดิจิทัล ผ่านนวัตกรรมการสอน แอปพลิเคชัน หรือช่องทางการติดต่อสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวก หรือเข้าถึงข้อมูลอย่างรวดเร็ว ลดความผิดพลาด ต้องคำนึงถึงระดับการเข้าถึงข้อมูล การเคารพสิทธิ์และข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ผู้บริหารสถานศึกษาต้องประสานงาน แลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง ระหว่างครูภายในโรงเรียน การพัฒนาตนเองทางการเรียนการสอนของครูให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นส่งเสริมสนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมและนำมาขยายผลในโรงเรียน

ครูต้องสร้างบรรยากาศที่กระตุ้นการให้และรับข้อมูลป้อนกลับในทั้งห้องเรียน โดยผ่าน การตั้งเป้าหมายของการเรียน การให้ข้อมูลป้อนกลับในระยะเวลาที่เหมาะสม นอกจากนั้นครูผู้สอนต้องพร้อมยอมรับข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อครู และนำไปใช้พัฒนาตนเองให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตรเขต 1 ในภาพรวมพบว่า ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

1. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ทั้งนี้การกำหนดมาตรฐานวิชาชีพครูและนำมาใช้นั้นมุ่งหมายให้ครอบคลุมทั้งผู้เรียนวิชาชีพครูและผู้ประกอบวิชาชีพครูในปี พ.ศ. 2562 นั้นมีการเปลี่ยนแปลงมาตรฐานวิชาชีพครูด้านความรู้และการปฏิบัติตนด้วยเหตุเพราะการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ที่ผู้ประกอบวิชาชีพครูจำเป็นต้องบูรณาการเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธวัชชัย สุนทรนนท์ (2565) กล่าวว่า ควรให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านจรรยาบรรณวิชาชีพครู เพราะไม่ว่าครูยุคใดก็ควรยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมและ

จรรยาบรรณวิชาชีพอย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะอย่างยิ่งครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลที่ต้องเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงหลากหลายด้าน ยิ่งต้องยึดถือจรรยาบรรณวิชาชีพเพื่อที่จะเป็นครูมืออาชีพอย่างแท้จริง

2. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ทั้งนี้การส่งเสริมให้ครู ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอนและการจัดการห้องเรียน เช่น โปรแกรมคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชันเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน การใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและแบ่งปันประสบการณ์การใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งครูยังไม่มีผู้เชี่ยวชาญ สอดคล้องกับแนวคิดของภานุมาศ เกสรสุวิวงศ์ และสิทธิพร เขาวนชัย (2566) นอกจากรูปแบบการเรียนการสอนใหม่ที่เกิดขึ้นอย่างหลากหลายตามยุคที่เปลี่ยนไปแล้ว สื่อเทคโนโลยีที่ใช้ในการเรียนการสอนที่ใช้ในยุคดิจิทัลก็เป็นสื่อการเรียนการสอนที่มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมากขึ้นด้วย ไม่ว่าจะเป็นการจัดการศึกษาออนไลน์ระบบเปิดแบบ (Massive Open Online Course), การจัดการเรียนการสอนโดย (Mobile learning) และปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) ซึ่งตัวผู้สอนเองจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ปรับตัว ปรับแนวคิดทัศนคติของตัวผู้สอนเองและเปลี่ยนรูปแบบวิธีการสอน ปรับเปลี่ยนวิธีการเรียนรู้ ปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนให้ทันกับยุคที่เทคโนโลยีเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็วให้ได้ แต่มนุษย์ก็ยังเป็นหัวใจสำคัญหลักในการจัดการเรียนการสอน ยังเป็นผู้สอนให้ผู้เรียนรู้จักถึงคุณธรรมจริยธรรม มีจิตสาธารณะช่วยเหลือผู้อื่นในสังคม สอนให้มีทักษะชีวิตที่จะนำไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตเอาตัวรอดอยู่ในยุคดิจิทัลนั่นเอง

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1 พบว่า มีแนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพ ดังนี้

1. ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาต้องส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีที่ใช้ในการสอน และจัดการห้องเรียนเช่นโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แอปพลิเคชันเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน การใช้แพลตฟอร์มการเรียนออนไลน์ การส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันและแบ่งปันประสบการณ์ ใช้นวัตกรรมเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน สอดคล้องกับ บงกช ทองเยี่ยม (2562) กล่าวว่า ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ สื่อดิจิทัล ท่านว่าสิ่งใดเป็นประโยชน์โดยนำมาใช้ในการศึกษา สื่อสารผ่านสื่อที่ท่านเข้าใจ โดยสื่อสารและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้ผู้อื่นเข้าใจผ่านสื่อที่ท่านสร้างขึ้นเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ คือ ลดอักษรดัดแปลงใช้ภาษาใช้ในการสร้าง การเรียนรู้แทนการสร้างเครือข่ายแบ่งปันเพราะ ข้อมูลความรู้ผ่านสื่อสารสนเทศดิจิทัล มีสารสนเทศดิจิทัล สามารถสะท้อนกลับเพื่อแก้ปัญหาทางสังคมและชุมชนได้

2. ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษานับสนับสนุนการสร้างแหล่งการเรียนรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม และการจัดกิจกรรมผ่านกิจกรรมของโรงเรียน การบูรณาการในการจัดการเรียนการสอน โดยการเปิดโอกาสให้ครูนำความรู้ การศึกษาค้นคว้า หรือการรวบรวมแหล่งความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม มาสร้างเป็นหลักสูตรท้องถิ่น ศูนย์การเรียนรู้ภายในโรงเรียน การออกแบบกิจกรรมที่ครูและนักเรียนมีส่วนร่วมในการเข้าร่วมเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม การให้โอกาส ครู และนักเรียนสร้างผลงานที่เกี่ยวข้องกับศิลปวัฒนธรรม จะช่วยพัฒนาความเข้าใจและรักษาค่านิยมของตนเองและชุมชนได้ ครูเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่จัดขึ้นในชุมชน สร้างเครือข่ายกับชุมชนและหน่วยงานท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม โดยให้ครูและนักเรียนได้มีประสบการณ์ทางศิลปะและวัฒนธรรมที่หลากหลาย มีส่วนร่วมในชุมชน สังคม จะช่วยให้ครูสามารถนำความรู้นี้กลับไปสู่ห้องเรียนได้ รวมถึงการสร้าง ความเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับทัศนีย์ เหล่าบุราณ (2563) กล่าวว่า คุณธรรมจริยธรรมของครูผู้สอนรุ่นใหม่ในศตวรรษที่ 21 ต้องมีความรักศรัทธา มีเมตตากรุณาเป็นกัลยาณมิตรต่อศิษย์ มีจริยธรรม มีกิริยามารยาทสุภาพเรียบร้อย วางตนอยู่ในศีลธรรมอันดีเปี่ยมด้วยคุณธรรม ฝึกหัดปฏิบัติตนยึดมั่นในจรรยาบรรณวิชาชีพครูโดยชี้แนะทางถูกต้องแก่ศิษย์และยึดมั่นตามหลักศาสนา มีบุคลิกภาพดีเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับเด็กและสาธารณะชน ในด้านคุณธรรมจริยธรรมค่านิยมและการดำรงชีวิต

3. ด้านการพัฒนาตนเองอย่างรอบด้าน พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรมีการกำกับติดตามจากสิ่งที่ตนเองได้กำหนดแนวทางการดำเนินการ โดยประเมินจากตัวชี้วัดความสำเร็จ การเห็นถึงความเปลี่ยนแปลงของตนเอง ของผู้เรียน หรืองานที่ได้รับการพัฒนา แล้วนำผลนั้นมาวิเคราะห์ถึงความคุ้มค่า ข้อดี และข้อควรแก้ไข ครูเตรียมความพร้อมของตนเองทั้งทางด้าน

การปรับปรุงทักษะ (Re-skills) การเพิ่มทักษะ (Up-skills) และการสร้างทักษะใหม่ (New Skills) ให้กับตนเอง รวมถึงความเข้าใจในผู้เรียนยุคดิจิทัลที่มีความแตกต่างจากยุคเดิม และความเหมาะสม ข้อจำกัด บริบทของโรงเรียน สอดคล้องกับ จิราธร โหมตสุวรรณ (2560) ที่ค้นพบว่า การพัฒนาตนเองอย่างรอบด้าน จากการศึกษาความต้องการของการพัฒนาตนเองและความสามารถในการเผชิญฝ่าฟันอุปสรรค โดยภาพรวมดังนี้อาชีพของตนเองควรมีการพัฒนาตัวเองอยู่เสมอทั้งความรู้ทักษะ ความชำนาญการในด้านต่างๆ เพื่อให้ได้รับความก้าวหน้าในวิชาชีพ การเลื่อนขั้นเงินเดือนการศึกษาจากหน่วยงานภายนอก การฝึกอบรมพัฒนาวิชาชีพเป็นสิ่งที่บุคลากรทุกคนต้องตระหนักถึงตลอดเวลาความรู้เป็นสิ่งที่เรียนได้ตลอดเวลา และความรู้ใหม่ๆ ในอาชีพของตนเองนั้นย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสภาพการแข่งขันของยุคสมัยและเทคโนโลยีที่ก้าวหน้าขึ้น

4. ด้านความสามารถในการปฏิบัติการสอนพบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรประสานงาน แลกเปลี่ยนแนวทางการพัฒนาผู้เรียน การพัฒนาการเรียนการสอนของตนเอง ระหว่างครูภายในโรงเรียน การร่วมวางแผนแก้ไขปัญหาของผู้เรียน พร้อมกันของครูที่รับผิดชอบในการสอนผู้เรียนกลุ่มเดียวกันเพื่อแลกเปลี่ยนแนวทางในการพัฒนาเสริมสร้างผู้เรียน สนับสนุนให้ครูเข้ารับการอบรมและนำมาขยายผลในโรงเรียน นอกจากนั้นครูผู้สอนต้องพร้อมยอมรับข้อคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อครู และนำไปพัฒนาตนเองให้มีความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น สอดคล้องกับการค้นพบของ สมัครสมร ภักดีเทวา (2564) ว่าการปรับแนวทางการเรียนการสอนที่มีการนำเทคโนโลยีมาใช้แบบผสมผสานครูต้องปรับการเรียนการสอนการบริหาร และวิธีการสอน การจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้มิติแบบใหม่ครูต้องพัฒนาทักษะในศตวรรษที่ 21 การพัฒนาแนวคิดแบบใหม่ การพัฒนาทักษะชีวิตในภาวะวิกฤตที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคตในด้านความรู้ทักษะและกระบวนการทางความคิด

องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยในครั้งนี้ โดยสรุปแนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ 2) ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ 3) ด้านการพัฒนาตนเองอย่างรอบด้าน 4) ด้านความสามารถในการปฏิบัติการสอน

ภาพที่ 2 แสดงองค์ความรู้ใหม่แนวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัล ของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตรเขต 1 ทั้ง 4 ด้าน ในภาพรวม พบว่า ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ซึ่งด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมา คือ ด้านความสามารถในการปฏิบัติการสอน อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านความเป็นพลเมืองทางดิจิทัล อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ

ผลการศึกษานวทางการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิจิตร เขต 1 สรุปได้ว่ามี 4 องค์ประกอบคือ 1) ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ต้องสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ โปรแกรม พื้นที่ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรสำหรับครูเนื่องจากทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศต้องอาศัยอุปกรณ์ 2) ด้านจรรยาบรรณวิชาชีพ ต้องสร้างความตระหนักและเห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม ในรูปแบบของการสร้างความรู้และความเข้าใจผ่านกิจกรรม การสัมมนา การศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม เน้นการสร้างอัตลักษณ์เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนภายในโรงเรียน 3) ด้านการพัฒนาตนเองอย่างรอบด้าน ควรสนับสนุนครูที่มีความเป็นนวัตกรรมขอบนวัตกรรม กล้าที่จะลงมือปฏิบัติ พร้อมในการทำในสิ่งที่ท้าทาย เป็นกลุ่มแรกที่ถูกเลือกให้มาร่วมเป็นต้นแบบในการสร้างแรงบันดาลใจให้กับเพื่อนครู และมีทัศนคติต่อการพัฒนาตนเองในทางบวก ส่งเสริมให้เกิดการแบ่งปันความรู้ภายในกลุ่มครูนวัตกรรม โดยผู้บริหารเปิดโอกาสให้ครูมีกิจกรรมที่สนับสนุนการแบ่งปันประสบการณ์และโอเดียทางการสอน ในห้องเรียนหรือในการทำงานร่วมกัน เพื่อสร้างความร่วมมือและครูท่านอื่นมองเห็นประสบการณ์แห่งความสำเร็จของคุณครูกลุ่มนวัตกรรม รวมถึงสร้างบรรยากาศที่สนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ 4) ด้านความสามารถในการปฏิบัติการสอน การนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อบริหารจัดการและช่วยในการป้อนกลับที่เหมาะสมในยุคดิจิทัล ผ่านนวัตกรรมการสอน แอปพลิเคชัน หรือช่องทางการติดต่อสื่อสารเพื่ออำนวยความสะดวก หรือเข้าถึงข้อมูลอย่างรวดเร็ว ลดความผิดพลาด ซึ่งผู้บริหารต้องคำนึงถึงระดับการเข้าถึงข้อมูล การเคารพสิทธิและข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ควรมีความตระหนักและเห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม ในรูปแบบของการสร้างความรู้และความเข้าใจผ่านกิจกรรม การสัมมนา การศึกษาดูงานศิลปวัฒนธรรมและทรัพยากรของสังคม เน้นการสร้างอัตลักษณ์เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนภายในโรงเรียน

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1 ควรสนับสนุนโครงสร้างพื้นฐาน อุปกรณ์ โปรแกรม พื้นที่ เครือข่ายอินเทอร์เน็ต สำหรับการสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงการสนับสนุนทรัพยากรสำหรับครูเนื่องจากทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศต้องอาศัยอุปกรณ์ ความสามารถของโปรแกรม เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในการสนับสนุนให้เกิดการจัดการเรียนการสอนที่ประสบความสำเร็จ รวมถึงการให้คำปรึกษาเมื่อครู หรือนักเรียน พบปัญหาทางด้านเทคนิคในการพัฒนาตนเองและการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 1

2.2 ควรศึกษาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู ในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา เพื่อพัฒนาความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่อไปให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิราธร โหมดสุวรรณ. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการพัฒนาตนเองและความสามารถในการเผชิญฝ่าฟันอุปสรรคของบุคลากรครูศูนย์ศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อธิบาย (กศน.) กลุ่มลุ่มน้ำเจ้าพระยา. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ Veridian มหาวิทยาลัยศิลปากร (มนุษยศาสตร์สังคมศาสตร์และศิลปะ)*, 10(3), 270-285.
- ชานนท์ คำปิวทา, สติพร เชาวนชัย, วิทยา จันทร์ศิลา และ ฉลอง ชาตบุษยสิน. (2565). การวิเคราะห์องค์ประกอบความสามารถในการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 12(5), 139-150.

- ทัศนีย์ เหล่าบุราณ. (2563). การพัฒนาตัวบ่งชี้คุณลักษณะครูสังคมศึกษาระดับชั้นประถมศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7. (การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม).
- ธวัชชัย สุนทรนนท์. (2565). องค์ประกอบและตัวบ่งชี้ความเป็นครูมืออาชีพในยุคดิจิทัลของครูสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. (ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยหาดใหญ่).
- ธีรศักดิ์ อุปไมยอริชัย. (2563). ความเป็นครูแนวทางการพัฒนาเชิงทฤษฎีสู่การปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บงกช ทองเอี่ยม. (2562). การพัฒนาตัวชี้วัดทักษะการรู้ดิจิทัลของนักศึกษาวิชาชีพครูในมหาวิทยาลัย แบบไม่จำกัดรับ. วารสารวิชาการ สถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์), 4(1), 291-302.
- ไพฑูรย์ สินลารัตน์ และ นักรบ หมี่แสน. (2561). ความเป็นผู้นำทางการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภาณุมาศ เกษรสุริวงศ์ และ สติพร เขาวนชัย. (2566). แนวทางการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ในยุคดิจิทัลของครูภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 2. วารสารบัณฑิตวิจัย, 14(1), 81-97.
- สติพร เขาวนชัย. (2566). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในเขตภาคเหนือตอนล่าง. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 25(4), 317-326.
- สมัครสมร รักดีเทวา. (2564). การเรียนรู้ยุคใหม่กับการเรียนการสอนออนไลน์ในสถาบันอุดมศึกษา. วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช, 34(1), 1-18.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2565). รายงานการศึกษารูปแบบและกลไกการมีส่วนร่วมและสมัชชาการศึกษา. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2565). การบริหารวิชาการที่ตอบสนองการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคพลิกผัน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Krejcie, R.V. & Morgan, D.W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607-610.
- Sharma, M. (2017). Teacher in a Digital Era. *Global Journal of Computer Science and Technology*, 17(3), 10-14.